

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 14 февруари 2002 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Христо Данов

Членове: Георги Марков

Димитър Гочев

Тодор Тодоров

Неделчо Беров

Стефанка Стоянова

Маргарита Златарева

Васил Гоцев

Румен Янков

Живан Белчев

Пенка Томчева

при участието на секретар-протоколита Галина Добрева разгледа в закрито заседание на 14 февруари 2002 г. конституционно дело №2 /2002 г., докладвано от съдията Маргарита Златарева.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т.1 от Конституцията. Делото е образувано на 29 януари 2002 г. по искане на главния прокурор за даване задължително тълкуване на разпоредбите на чл. 98, т.6 и чл. 100, ал. 2 от Конституцията в частта им “предложение на Министерския съвет” и на разпоредбата на чл. 129, ал. 2 от Конституцията в частта й “предложение на Висшия съдебен съвет” по въпросите – какъв е правния характер на тези предложения, съставляват ли административен акт в собствен смисъл и подлежат ли на съдебен

10

контрол от страна на Върховния административен съд и в случаите, когато президентът на републиката е издал указ въз основа на тях.

Производството е във фазата по допустимостта по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗКС.

Конституционните разпоредби на чл. 98, т.6 и чл. 100, ал. 2 определят начина на назначаване и освобождаване от президента на републиката на ръководителите на дипломатическите представителства и постоянните представители на Република България при международни организации, съответно висшия команден състав на Въоръжените сили, а конституционната разпоредба на чл. 129, ал. 2 - начина на назначаване и освобождаване също от президента на републиката на председателите на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и главния прокурор по предложение за първите две хипотези от Министерски съвет, за последната – от Висшия съдебен съвет.

В съобразителната част на искането е изтъкнато, че тълкуването има важно значение за утвърждаване на конституционността и за стабилността на правовия ред в държавата. Посочена е нуждата от тълкуването с оглед образувани във Върховния административен съд дела, по които се атакува предложението на Министерски съвет за освобождаване на Директора на НСБОП и предложенията на Висшия съдебен съвет за назначаване на председателите на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и главния прокурор, въз основа на които предложения са издадени укази на президента на републиката. Поддържа се, че предложенията на Министерски съвет и предложенията на Висшия съдебен съвет не са административни актове в собствен смисъл на думата и не подлежат на контрол от Върховния административен съд; те не са властнически изявления на орган на държавно управление, пораждащи самостоятелно правни последици, а само предпоставка за издаване указите на президента на републиката.

11

Конституционният съд намира, че искането, обосновано по този начин е допустимо. Има за предмет задължително тълкуване на конституционни разпоредби, което е правомощие на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т.1 от Конституцията. Направено е от лице, включено в кръга на субектите по чл. 150, ал. 1 от Конституцията, имащи право на инициатива за сезиране на Конституционния съд. От формална гледна точка искането отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 1 от Закона за Конституционния съд. Освен това в него е подчертано съществуването на обществена и правна необходимост за даване на исканото тълкуване. По поставения въпрос е изразено становище.

Предвид предмета на искането, респ. материята, която се урежда с конституционните разпоредби, чието задължително тълкуване се иска, Конституционният съд счита, че следва да бъдат конституирани като заинтересувани страни по делото президентът на републиката, Народното събрание, Министерският съвет, министърът на правосъдието, министърът на външните работи, министърът на отбраната, Върховният касационен съд, Върховният административен съд, Висшият съдебен съвет, Висшият адвокатски съвет, Съюзът на съдиите в България, Асоциацията на прокурорите в България, Камарата на следователите в България.

С оглед изложените съображения и на основание чл. 19, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА за разглеждане по същество искането на главния прокурор за даване на задължително тълкуване на разпоредбите на чл. 98, т.6 и чл. 100, ал. 2 от Конституцията в частта им “предложение на Министерския съвет” и на разпоредбата на чл. 129, ал. 2 от Конституцията в частта ѝ “предложение на Висшия съдебен съвет” по

въпросите: какъв е правния характер на тези предложения, съставляват ли административен акт в собствен смисъл и подлежат ли на съдебен контрол от страна на Върховния административен съд и в случаите, когато президентът на републиката е издал указ въз основа на тях.

КОНСТИТУИРА като заинтересувани страни по делото президента на републиката, Народното събрание, Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра на външните работи, министъра на отбраната, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, Висшия съдебен съвет, Висшия адвокатски съвет, Съюза на съдиите в България, Асоциацията на прокурорите в България, Камарата на следователите в България..

Преписи от искането и настоящото определение да се изпратят на заинтересуваните страни като им се съобщи, че в 14-дневен срок могат да изразят писмени становища.

Препис от определението да се изпрати и на вносителя на искането, който в същия срок може да изложи допълнителни съображения.

Председател:

Христо Данов

